Завикам, гл. дл. 1) наченя да викам: Отеле с'глас Завикам народот. Пр. 47 2) дичам вик, врящ. 3) в. Затлачя

Завирам, гл. пр. 1) начевам да вря, въвирам. вода-та не е още Завряла. 2) гл. дл. пъхам, въвирам нещо въ друго, бъркувам. кръв въ въркелето си сиго Завряла. Завирай в'мене. Е. 2. 55 / Завирай се

Завистник (чта), който завижда на други

Завистница (та) която завижда, жена завистник

Завист (та) 2досадване, което произхожда от виждането нещо добро у другого

Завит, а, о, — и (чта) 1) покрит, прикрит, когато съ Завили. 2) когато съ завъртели, който е завит с'дрешка л. Д. 188 в. р. 85

Завитвам, гл. дл. Завивам, увивам, окъпвам. Марко Зеда рогозина... я Завитка Марковица М. 163.

Завия, гл. св. от Завивам. 1) покрия, обвия, окъпам. Завили го с'два гергеля. 2) Завръзна, Затегна. Дубета Завиха пашкули. 3) осуча, завъртя нещо около Златна корона Сафила, шарена чалма Завиле. М. 51. 4) свивам, сгъвам, завивам му в'една книжка. Завий бараж тие милоши въ водо. В. 353. 5) прикрия, покрия: Да ти допустнам кетето, да си завиеш сая-та. В. 43, 44. 5) Затегна, стегна, отегна: Стояна, кахаята вила е, Завила е стая Сетовица, та му извади и двете очи. В. 236.

Завие се гл. стр. въвия се, възвърна се, завъртя се хвърчя та се вие: Завие са е сив сокол, над царски дав-ни дворци М. 63. свиха се стойна, Завиха, дъ сили, вили дъ тръгнали. Особна фраза съставя Завие се свет, дъ-то върти ми се главата: Въртят се като бъсни, дъ-ти се Завие свет и попадат на земя. Гр. 190. За сиромаш-ки свет ти се Завие и ти падне. Зк. 111.

Завладеец (чта) вместо владетел, властител, или завладетел: Хенрих IV бил кротък Завладеец на кро-ната си. П. 24.

Завладяна, о, — и (чта) това що е завладяно

Завирелка (то) 1) възвирване, вкипяване въ 2) пъхване, нахвърляне нещо в'нещо.

Завирявам, гл. дл. Правя вирове, затрупвам вода да стане вир

Завиря, гл. св. от Завирявам.

Завирявание (то) от Завирявам.

Зависен, сна, о, — и (чта) който зависи, владетелен. Зависим. Приготвен съм да бъда независен само и само. Е. 2. 55

Зависимо, нар. вм. Зависимо,

Зависимо, а, о, — и (чта) който зависи от другиго, или става по чудо вмъкнато.

Завислив, а, о, — и (чта) склонен на завист.

Завистливо нар. със завист.

Зависвам, гл. дл. намирвам се под зависимостта и влиянието на някого.

Завися, ши, гл. св. от Зависвам.

Завитявам, гл. дл. Завивам, затягам витото.

Завитя гл. св. Завия, стегна витото.

Завладявам, гл. дл. Завземам, присвоявам чуждо нещо